

(ב) שנת קט. (ג) ואלו ג. (ד) ווי' כימי' מתי' שנת קני' וכו'... (ה) וכו'...

תורה אור השלם

- 1. אף די' יתד' ארץ וימינו טפחה שקים קרא אבי אליהם יעמדו יתד'... 2. חבאמו ותקעמו בדר... 3. אשר לו הים והוא עשורו הן יד' יתד'... 4. כי אראה שופר מעש אצבעתך דר' וכו'...

מסוס חשבונו. שאם יכנס למוצאי שנת יעשה סעודה נלילה ויחשוב בשבת מהו לך לזויל וכו'... מסקקים. מוציאין לאור: פיקוח. וסוקוברמ"ש בלע"ו: ערטיאום. פלטי מלכיס ושלטוטים: ללמדו אומנות. מזהו הוא דכמי (קבלת טו) ראה מיט עם אשה אבר אהבת למוד אומנות שמחה הימנו עם המורה וכו'...

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות ה.

עין משפט נר מצוה

יה א ב ג ד חיי מביד מה' שנת הליה סנת לארץ סו זשי' אר"ח סי' 10 סני 1: י"ב ה עוה"ה סי' סד: כו ר מ"י פ"י מה' לי"ט ח' ה' י' סנת עין סנת טו"ע אר"ח סי' סד פני 1:

לעו רש"י

פוסקונב"ש (וירשקובימיני"ט). ה"ל. קביליי (קביליא). ית. ה. ו. ז.

תוספות ר"ד

ר"ח רבי הפטור דאמרי תריוויו חשבונו של מצוה מותר לחשבן בשבת וא"ר אלעזר פוסקין צדקה לעניים בשבת. וא"ר יעקב בי"א אר"י מסקין פיקוח נפש בשבת והולכים לביי"ט ולבתי מדרשות לפקח על עסקי רבים בשבת. וטא רבי משה מסדין על התנוקה לארס בשבת ועל התניוק ללמדו ספר וללמדו אומנות בשבת. וא"ר שמואל בר נחמני אר"י הולכין לטריטואיות ולקראות לפקח על עסקי רבים בשבת: הני בר קפרא בחולו נשאת בר' ובעלת בה: הואיל ונאמרה בו ברכה לרגיס האלמנה נשאת בה: ובעלת בששי הואיל ונאמרה בו ברכה לארס ונזא פניו מה אפרי אלמנה נשאת בחמישי ובעלת בו שאם אתה אומר תבעל הוא לאומנותו ותולך. שקרו חכמים על תקנות בנות ישראל שהא סמת עמה בו ימיס' ה' בשבת ו' בשבת ושבח:

של ארבעה ארבעה טפחים ששאן גולל לקבר המאהיל על גבי שתיס טמא ויטלה אמת מהן המאהיל על גבי השנייה טהור מפני שיש לעומאה דרך שילא מה שייך דרך שילא לפר"מ ובתוספתא דהלכות ספ"ג מניח מעשה נחמד שמת בערב הפסח ולא רלו לקוברו ונכנסו הנשים וקפרי החבל כגולל משכו האנשים במחוק וקדוהו הנשים והלכו האנשים ועשו פסחיהן לערב ששמע שלא היו יכולין הנשים לקוברו עד שמשכו האנשים במחוק אה מלגולל ואס גולל היא מלצה להמה לא קדוהו כלל מלצה עד אחר הפסח אלא ודאי הוא כסוי ארון כפירוט הקונטרס ולפי שיהא על אפן היה ככד כל כ"ד: שמו"א ישובו בן עוף. יש גורסיס בו עוף אע"ג דשנת לשון נקבה היא דכמי (שמות לב) ממללה מות יומת הי"ג היה לשון זכר כל העושה זו מלאכה (שס לה) שומר שנת ממללו (ישיעו טו) וספיר גרסין נמי בן עוף לדרך בני אדם לשמות הרצין והקנינים כדכתיב ויפלה ה' שני בני יונה וצפרק קמח דקידושין דף לו: וס' אמ"ר מנן עוף מה לנן לאן שכן קבע לו כו': אלא מעתה יום הבשרים שחל להיות בשני בו' מימנה אמאי נקט יום כפוריס ללא הוי אלא לרבי יוסי הגלילי כדמנין (חולין דף פג.) ד' פרקים בשנה המוכר דכמה למיזרו לרין להודיעו אמה מכרתי לשחוט כו' וכדברי רבי יוסי הגלילי אף ערב יום הכפורים כגילוי אמאי לא נקט חד מיד' פרקים דהוי לכ"ע וי"ל דבערבי יום הכפורים היו רגילין להרנות עטופות וצדגיס כדמשמע בנבאשית רנה (פי"ה) בני הוא חייטא דזנן נוניא כו' משוס דהוי יום טלחה וצפרה וכו' וכו' פרקים היו מרכיס כבהמות לדיכא למגור שמא יסחוט:

א"י הכי אכסנה נמי תיבעי בחמישי. פי' בשלמה אי הוה מני כבדיתא דתמולה נבעלת בחמישי משוס איקרוי דעתא דקמייביעאן זן ולא משוס כרכה לרגיס דלא חשיבא הוי נישא זן כאלמנה דנבעלת בששי משוס כרכה אכל השתא דטעמא דתמולה משוס כרכה אלמנה נמי תיבעל בחמישי: א"י נמי ששום שקרו. וז"ל ויכי מלי למימר משוס שקדו הא כבדיתא קמי כדעיא משוס כרכה וי"ל דלחאי סיניא הוא פירוש הכבדיתא הכי אלמנה נשאת בחמישי ונבעלת בששי פי' משוס שקדו כמו שפירוש כבדיתא אחרת וז"ל משוס כרכה דרגיס היה להס להניח תקנת שקדו לא משו לק הוואיל ונשסי נמי נאמרה כרכה לאדס: מא"י איכא בין כרכה א"שקרו. אע"ג דמשוס כרכה לא מיקרי עברינא מכל מקום בעי למה לי טעמא דכרכה אי נמי בעי מאי איכא בין לישנא דלדס עדיפא ליה וצן לישנא דלי אע"ג דמי משוס שקדו ומשני דליכא בנייהו אדס בעל אי נמי י"ע שחל להיות כו' דלישנא דטעמא דכבדיתא משוס שקדו ולא משוס כרכה הכל דליכא שקדו נבעלת אס ירנה בחמישי אכל ללשנא קמא דטעמא דכבדיתא משוס כרכה כדמשמע פשטא דכבדיתא אפילו כדאס בעל אי כ"י"ט שחל להיות כרכה שנת דליכא משוס שקדו מכל מקום משוס כרכה כדכתיב בששי ד"א"ל בו בשמיס ובארין כתיב אף יד' ונ'. דמשמע חלא אע"ג דמסייס קרל וימיני טפחה שמיס ואמר כשליה הקומץ רנה (מנחות לו: וס') דיד היינו שמאל א"כ חמיסי כמיסי מ"מ כמד מעשה ליכא אלא חד אכל כמעשה לדיקיס כמד מעשה כמו בית המקדש כמיסי חמיסי יד':

שמים ואילו במעשה ידיהם מקדש אדני כוננו ידך השיב כבלי אחד ור' חייא שמו יובבשת ידיו יצרו ידו כתיב והכתוב יצרו א"ר נחמן בר יצחק יצרו אצבעותיו כדכתיב כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת מיתובי השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע הכי קאמר מעשה ידיהם של צדיקים מי מגיד הרקיע ומאי ניהו כמזר דרש בר קפרא מאי דכתיב ויתד תהיה לך על אוניך אל תקרי אונך אלא על אוניך שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון יניח שמים ואילו במעשה ידיהם מקדש אדני כוננו ידך השיב כבלי אחד ור' חייא שמו יובבשת ידיו יצרו ידו כתיב והכתוב יצרו א"ר נחמן בר יצחק יצרו אצבעותיו כדכתיב כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת מיתובי השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע הכי קאמר מעשה ידיהם של צדיקים מי מגיד הרקיע ומאי ניהו כמזר דרש בר קפרא מאי דכתיב ויתד תהיה לך על אוניך אל תקרי אונך אלא על אוניך שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון יניח